

man kan tænke sig, Justitsministeren, Amtmanden, Politimesteren, Branddirecteuren, Sognefogden, Brandfogden, Oldermændene, Formændene og til Slutning alle andre Bestillingsmænd, saa at man maa ansee det for et Held for Jordemoderen, at hun ikke er tagen med. Desuagtet er der i § 4 foreslaaet Oprettelsen af et nyt Embede, Brandinspecteurerne med Underbrandinspecteurer, som efter Noterne skulle være et Mellemled mellem Branddirecteuren og Brandfogden, hvorhos der i Udkastet omhandles en saadan Masse Erklæringsfræ Sogneforstanderskaberne og Amtsraadene, at der næsten er Fare for, at disse ville komme til at erklære sig for permanente. Det er min Overbeviisning, at man aldeles ikke kan gaae ind paa hele dette Maskineri. Vi have i forrige Session i Anledning af en ny Lov faaet to store Districtsinddelinger af Landet; saa vi nu en Inddeling til foruden de utallige Inddelinger, vi allerede have, kan der blive Fare for, at man ikke vil kunne gaae paa Veien uden at snuble over Districtsinddelinger.

Det er min Formening, at det er meget hensigtsmæssigt, at Justitsministeriet i den senere Tid er gaaet ind paa at dele Branddirectoraterne i mindre Kredse, men jeg troer tillige, at hermed er gjort Alt, hvad der i denne Retning kan gøres. De, hvem det egentlige Ansvar paahviler, ere Brandfogden og Branddirecteuren; hvad der overstiger Brandfogdens Kræfter maa henvises til Branddirecteuren. Jeg troer ikke, der er Mere at gøre, end at disse tvende Mænd maae kunne udføre det. Men at indføre et heelt nyt Institut derimellem vil efter min Formening være at complicere det Hele udover alle Grændser. Trøster man sig ikke til at overlade Forretningerne til de nævnte tvende Mænd, da oprette man paa saadanne Steder, hvor Amtmanden specielt maatte andrage derpaa, nye Branddirectorater, hvad jeg i ethvert Tilfælde vilde ansee for ønskeligt, at den ærede Justitsminister foranledigede paa saadanne Steder, hvor der findes mange værdifulde Eiendomme, og man af den Grund ikke anseer een Control for at være tilstrækkelig; men i ethvert Fald vilde Oprettelsen af Brandinspecteurer, og

oveniikjøbet, som der er givet Udsigt til i Loven, Underbrandinspecteurer, virke forstyrrende og complicerende paa det Hele. Et Affnit i Loven, som rimeligvis vil blive haardt angrebet, finder jeg i det Hele tilfredsstillende, nemlig det, der handler om de Fordringer, der skulle gøres med Hensyn til Bygninger. Det er tildeels en Gjentagelse af den alt gjældende Lovgivning og de Lempelser, den Tid efter anden har været undergIVEN, hvilke forekomme mig at slutte sig dertil paa en hensigtsmæssig Maade; jeg troer heller ikke, at der med Hensyn til Landbygningsvæsenet er ret mange Ting, der kan være at sige hertil. Det er ganske vist, at Fordringerne gaae i enkelte Retninger noget vidt, men hovedsagelig kun med Hensyn til Bygninger af særlig Bessaffenhed. Det er muligt, at man f. Ex. gjør for strenge Fordringer med Hensyn til Skorsteen og Skorsteenrør og til enkelte Fabrikker og slige Ting; men det er kun for enkelte Tilfælde, og det gjælder overhovedet her som andre Steder, at det er lettere at anstille en Critik end at fremkomme med positive Bestemmelser. Derimod forekommer det mig, at alle de senere Bestemmelser, baade om Dmgang med Ild og Lys og Forholdet under selve Ildbranden, ere i høj Grad afvigende fra den virkelige Tingens Tilstand. Der er saaledes Tale om at organisere formelige Brandcorps overalt paa Landet, forsynede med Instruxer og Skifter og inddeelte i Roder; der fordres Anmeldelse af lovligt Forsald, naar man for en kort Tid ikke seer sig istand til at møde ved Ildbrande; der er foreskrevet, at der ikke blot i ethvert Sogneforstanderskabsdistrict, men ogsaa i ethvert Sogn skal være idetmindste een Sprøite; der er foreslaaet Oprettelse af særskilte Sprøitehuse med en vis Bygningsmaade etc. etc.; jeg skal ikke videre gaae ind paa at omtale Alt, hvad man har foreskrevet, men jeg troer, at disse Affnit ville afgive et talende Beviis for, at man har betragtet Sagen fra et Synspunkt, som jeg for min Part maa finde i høj Grad upraktisk. Det vilde rigtignok see besynderligt ud, hvis Noget vilde sige ligefrem, at Anskaffelsen af Sprøiter og Dvelfen i at betjene dem var Noget, der ikke skulde finde Sted; jeg for mit Bedkommende kan kun sige, at i al den Tid,